

Arrest

nr. 91 408 van 12 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. MATTHIJS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 26 november 2011 het Rijk binnen en diende op 28 november 2011 een asielaanvraag in. Op 8 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Gujrat (Provincie Punjab). U zou sinds vijf of zes jaar geleden een relatie gehad hebben met N., een meisje uit uw wijk. N. zou tot een andere kaste behoren. Haar familie zou rijk zijn en connecties hebben met de 'Pakistan People's Party' ("PPP"). N.'s broer Y. zou in 2010 op de hoogte zijn gekomen van jullie relatie. In 2010 zou de vader van N. valse verklaringen hebben afgelegd bij de politie. U zou gearresteerd zijn maar na tien tot vijftien minuten zou u vrijgelaten zijn. In januari 2011 zou u toen u met uw motorfiets van Gujrat naar uw woning terugkeerde, geslagen zijn door Y.. U zou bewusteloos gevallen zijn. U zou een maand in het ziekenhuis hebben verbleven. U zou een tweetal maanden het bed moeten houden hebben bij u thuis. Nadien zou u naar buiten gegaan zijn. Y. zou ermee bedreigd hebben u te vermoorden. Uw vader zou u naar een vriend in Faisalabad gestuurd hebben. U zou Pakistan in de zesde of zevende maand van 2011 hebben verlaten. Van Faisalabad zou u per trein naar Karachi gegaan zijn. Vanuit Karachi zou u per vrachtwagen en schip naar Italië zijn gereisd. Van Italië zou u per vrachtwagen naar België zijn gekomen. U vroeg asiel aan in België op 28 november 2011.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele CT-scan, originele Belgische medische documenten en een origineel document van 'DHL'.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient te worden vastgesteld dat u geen enkel 'origineel bewijs' kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt over kan beschikken voor te leggen. Uw identiteitskaart en paspoort zouden zich misschien in uw woning in Pakistan bevinden (zie gehoorverslag CGVS p.13). Hoewel uw identiteitsdocumenten zich in Pakistan bevinden en u reeds zes maanden in België verblijft, verzaakte u eraan om deze te laten opsturen door uw vader die nog steeds in Pakistan woont en waarmee u nog recent contact heeft (zie gehoorverslag CGVS p.5). Uw vader kon u wel andere documenten opsturen (zie gehoorverslag CGVS p.5). Het is dan ook bevreemdend dat uw vader uw identiteitsdocumenten niet naar u verzond. U schiet tekort in uw plicht tot medewerking door uw identiteitsdocumenten niet voor te leggen hoewel het stuk zich in Pakistan bevindt. Door het tekortschieten in uw medewerkingsplicht wordt uw algehele geloofwaardigheid reeds fundamenteel aangetast. De oprechtheid van uw verklaringen aangaande uw identiteit en identiteitsdocumenten werden om volgende redenen verder ondermijnt. Het CGVS dient op te merken dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") liet optekenen dat u uw identiteitskaart en paspoort aan de smokkelaar had afgegeven (zie verklaring "DVZ", punt 21). Toen het CGVS u hiermee confronteerde, gaf u aan dat u dit zich niet herinnerde (zie gehoorverslag CGVS p.13). U stelde dat uw volledige naam I.M.is en u gaf aan dat u geen bijnamen had of gekend bent onder andere namen (zie gehoorverslag CGVS p.2). Echter zou u in Pakistan over een Facebook account beschikken met de naam A.A.(zie gehoorverslag CGVS p.5). Dit zou misschien de naam zijn van de zoon van de broer van degene die uw Facebook account zou hebben aangemaakt (zie gehoorverslag CGVS p.20). Dit is echter een weinig aannemelijke verklaring. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw ware identiteit of nationaliteit.

Verder kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde relatie om volgende redenen. Zo is het opmerkelijk dat u van uw relatie met N. geen documenten zoals bijvoorbeeld een foto of dergelijke neerlegde (zie gehoorverslag CGVS p.7). Tijdens het gehoor bij het CGVS kon u ook niet spontaan vertellen over N. (zie gehoorverslag CGVS p.6). U kwam niet verder dan dat u verliefd was (zie gehoorverslag CGVS p.6). U stelde dat u niet spontaan over haar kon vertellen en u gaf meermaals aan dat u enkel kon antwoorden op wat het CGVS u zou vragen (zie gehoorverslag CGVS p.7). Het is bevreemdend dat u niet open en spontaan kan vertellen over een meisje waar u sinds vijf of zes jaar geleden een relatie mee had en mee wilde huwen. Het CGVS stelde de vraag om haar eens

te beschrijven maar u kwam niet verder dan dat ze mooi was (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kon enkel aangeven op de vraag om haar karakter weer te geven dat ze een goed meisje was (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kon ook niet precies aangeven hoe haar broer het te weten kwam van jullie relatie. U gaf aan dat hij het zou vernomen hebben van een andere jongen ofwel omdat hij de gsm van N. controleerde (zie gehoorverslag CGVS p.15). U zei dat N. ook niet wist hoe haar broer het te weten kwam (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is opvallend dat N. niet zou geweten hebben dat haar broer haar gsm controleerde (zie gehoorverslag CGVS p.15). Vervolgens zei u aan dat haar moeder de gsm ook gebruikte (zie gehoorverslag CGVS p.15). Aangezien u trachtte uw relatie geheim te houden, is het dan ook opvallend dat u N. steeds telefonisch contacteerde, zeker als haar moeder haar gsm ook gebruikte (zie gehoorverslag CGVS p.8 en p.15). Dit zou een zeker risico inhouden, waardoor de geheimhouding van uw relatie op de helling zou komen te staan. U kon enkel aangeven dat als jullie afspreken dat jullie samen zaten en eten. U zou samen niets meer gedaan hebben (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is ook bevreemdend dat u na de laatste bedreigingen nooit meer hebt geprobeerd enig nieuws over haar in te winnen en dat u dus geen enkel idee hebt wat er nadien met haar gebeurde (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). Het is ook merkwaardig dat aangezien u met haar wilde huwen, dat u niet eens hebt geprobeerd om samen met haar weg te gaan naar Faisalabad (zie gehoorverslag CGVS p.19). U zou daartoe de kans niet gehad hebben, echter had u in mei 2011 nog contact met haar (zie gehoorverslag CGVS p.9). U stelde dat u in België trachtte contact met haar op te nemen maar dat haar gsm-nummer niet meer werkt, wat een clichématige uitleg is (zie gehoorverslag CGVS p.10). U stelde dat haar familie betrokken was bij de Pakistan People's Party ("PPP"). Toen het CGVS u vroeg hoe u dit weet, gaf u aan dat ze altijd politieke programma's hielden en dat de leiders van de partij naar hun woning kwamen (zie gehoorverslag CGVS p.10 en p.20). U kon echter niets vertellen over de inhoud van die programma's of welke leiders van de partij kwamen, zodat niet eens kan vastgesteld worden of het om de 'PPP' ging of een andere politieke partij (zie gehoorverslag CGVS p.20-21). Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde relatie, kan er ook weinig geloof worden gehecht aan de bedreigingen door haar familie of aan uw bewering dat de vader van N. u zou laten arresteren hebben.

Voorts stelde het CGVS vast dat ook uw verklaringen betreffende de bedreigingen en het incident met Y. de nodige twijfels doen rijzen. Zo zou Y. u geslagen hebben op een afgelegen plaats toen u terugkeerde van Gujrat maar u kon niet aangeven hoe Y. wist dat u op dat moment net daar zou passeren (zie gehoorverslag CGVS p.16). U zou een maand in het ziekenhuis hebben verbleven maar u legde geen document neer dat een ziekenhuis verblijf van een maand kan staven. U legde enkel een CT-scan neer (zie document 1, groene map). Wat de CT-scan betreft, dient opgemerkt te worden dat nergens uw volledige naam wordt aangegeven. Er kan dus niet nagegaan worden of het hier wel degelijk om uw persoon gaat. Bovendien bevat deze CT-scan geen begeleidende brief zodat het CGVS niet kan nagaan wat uw verwondingen waren. Er kan ook niet nagegaan worden in welke context deze verwonding werd opgelopen. Het is ook opvallend dat u na uw ontslag uit het ziekenhuis terugkeerde naar uw woning en daar nog een aantal maanden verbleef. Zeker in het licht dat u wist dat Y. u verwondde en Y. in dezelfde wijk woont als u (zie gehoorverslag CGVS p.7 en p.18). Uw vader zou een klacht neergelegd hebben betreffende het incident maar u legde geen enkel document daarvan neer (zie gehoorverslag CGVS p.19). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw verklaringen. Vervolgens kan er weinig geloof worden gehecht aan uw beweerde reisweg. Zo kon u geen beschrijving geven van het schip dat u zou genomen hebben (zie gehoorverslag CGVS p.11). U kon enkel aangeven dat u via Italië bent gereisd (zie gehoorverslag CGVS p.11). U wist niet of u met documenten hebt gereisd (zie gehoorverslag CGVS p.12). U stelde zich dus bloot aan een enorm risico aangezien u een Schengen-zone binnenkwam en u onderweg altijd kon gecontroleerd worden.

Tenslotte erkent het CGVS dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een bij periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. U haalde geen problemen aan met extremistische elementen en u bent ook niet afkomstig uit de getroffen regio. Deze situatie staat uw terugkeer naar Pakistan niet in de weg. U komt dan ook niet in aanmerking voor de bescherming geboden door de Conventie van Genève noch voor subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De medische documenten uit België geven aan dat u

problemen kent met uw geheugen maar dit had geen merkbare invloed op het gehoor bij het CGVS. U kon de vragen van het CGVS beantwoorden. Het document van 'DHL' kan zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als "*Eerste middel*" de "*Schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer ook gesteld in art. 62 W. 15/12/1980, alsook bij de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen*" in. In een "*Tweede middel*" beroept verzoeker zich op de "*Schending van de artikelen 48-48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaarde Pakistan te zijn ontvlucht omdat hij er geïsoleerd werd door de familie van zijn vriendinnetje N., die van een hogere kaste was, banden had met de "Pakistan People's Party" en tegen hun relatie was.

3.1.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij meent dat het feit dat hij "*omstandig en correct alle vragen omtrent zijn geboorteplaats, zijn woonplaats, zijn dorp en de nabije steden consequent heeft beantwoord*", hem zou ontslaan van zijn plicht om zijn identiteit te staven aan de hand van documenten. De commissaris-generaal verwijt verzoeker dan ook terecht dat hij geen enkel document neerlegde ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Dit klemt temeer nu verzoeker, in tegenstelling tot zijn beweringen in het verzoekschrift, eenduidig verklaarde op het CGVS dat hij zijn identiteitskaart en paspoort achterliet bij hem thuis in Pakistan ("*Thuis, in Pakistan*" gehoorverslag CGVS, p.13), doch hij thans nog steeds contact heeft met zijn vader en deze hem wel andere documenten kon toezenden. Verzoeker biedt aldus geen aannemelijke verklaring voor zijn nalaten om zijn identiteit genoegzaam aan te tonen wat zijn plicht tot medewerking ernstig schaadt nu de CGVS terecht meent dat zijn verklaarde identiteit twijfelachtig wordt in het licht van verzoekers andersluidende *Facebook*-identiteit en hij dit niet kan toelichten

(gehoorverslag CGVS, p.5). Voorts kan verzoeker zijn illegale reisweg niet aannemelijk maken zodat hij evenmin aantoonbaar zijn land illegaal te hebben verlaten (*“weet helemaal niets over landen of steden”*) die hij op zijn reisweg aandeed (gehoorverslag CGVS, p.11-12).

3.2. Verzoeker legde een CT-scan neer en stelt dat dit medisch onderzoek plaatsvond toen hij in Pakistan werd opgenomen in het ziekenhuis omwille van de verwondingen die hij had opgelopen bij de aanval door Y., de broer van N. De commissaris-generaal wijst er terecht op dat niet wordt aangetoond dat dit stuk verzoeker toebehoort en er evenmin uit kan worden afgeleid welke verwondingen de patiënt heeft opgelopen, laat staan in welke omstandigheden dit gebeurde. Dit stuk is dan ook niet van die aard om het asielrelaas te staven. Voorts toont het document van DHL enkel aan dat verzoeker post ontving.

3.3. Verzoeker voert aan dat er in de bestreden beslissing *“wordt nergens gemotiveerd waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of ondergeschikt het statuut van subsidiair beschermde”*. De talrijke motieven op grond waarvan verzoekers asielaanvraag werd afgewezen worden echter op omstandige wijze weergegeven in de bestreden beslissing, wat verzoeker zelf erkent waar hij stelt dat *“In het motiverend gedeelte van de beslissing worden allerhande argumenten aangehaald”*.

De Raad kan verzoeker nog minder volgen waar hij in het verzoekschrift stelt dat *“Nergens wordt echter ten gronde gemotiveerd waarom verzoeker en zijn echtgenote niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.”* Verzoeker heeft immers nooit aangegeven dat hij samen met zijn partner asiel aanvraag en verklaarde expliciet dat hij niet gehuwd noch verloofd was (gehoorverslag CGVS, p.6) en hij thans geen contact meer heeft met zijn vriendin in Pakistan (gehoorverslag CGVS, p.10). De Raad kan hieruit dan ook slechts besluiten dat het verzoekschrift onzorgvuldig werd opgesteld.

3.3.1. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Aangezien verzoeker beweert dat zijn relatie met een meisje van een andere kaste de rechtstreekse aanleiding vormde voor zijn vlucht, kan hij bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij de commissaris-generaal verwijt hem dienaangaande uitvoerig te hebben ondervraagd, temeer nu hij zelf geen elementen aanvoert waaruit deze relatie kan blijken. Verzoeker kent de namen niet van haar naaste gezinsleden, zoals haar moeder en bepaalde broers en zussen. Verzoeker kon evenmin de banden van haar familie met de PPP toelichten, wat temeer klemmt nu net de macht en politieke invloed van haar familie de oorzaak was van zijn vrees en dus de essentie uitmaakt van zijn asielaanvraag. Voorts, toen verzoeker gevraagd werd zijn vriendin te beschrijven, kwam hij niet verder dan *“Ze was mooi”*, inzake haar karakter dat *“ze was goed”*, inzake hun relatie *“dat we verliefd waren op elkaar”* en inzake hun gezamenlijke bezigheden *“We zaten samen en eten”* (gehoorverslag CGVS, p.6-9 en 15). Dergelijke uiterst vage en oppervlakkige verklaringen kunnen bezwaarlijk volstaan om verzoekers beweerde, geheime relatie van 5 of 6 jaar met een meisje van een hogere kaste aannemelijk te maken.

3.4. Verzoeker voert aan dat hij *“wel degelijk slachtoffer is geweest van een aanranding met de voorliggende trauma's en verwondingen als gevolg. Het feit dat de kennis in hoofde van verzoeker voor het Commissariaat-Generaal eerder beperkt overkomt hoeft niet te wijten zijn aan leugenachtige verklaringen. Het Commissariaat-Generaal gaat volledig voorbij aan eventuele andere oorzaken die een beperktere kennis kunnen verklaren. Zo zullen de fysieke trauma's hun letsels hebben nagelaten.”* Voorts meent hij dat, daar waar uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal blijkt dat hij bepaalde vragen niet kon beantwoorden, hij dit voortdurend wijt aan zijn geheugenproblemen en legt verzoeker attesten neer van medisch onderzoek dat in België plaatsvond, waaruit blijkt dat hij onder meer last heeft van duizeligheid en geheugenproblemen.

3.4.1. Verzoeker licht niet concreet toe hoe de medische attesten deze beweringen kunnen ondersteunen nu geen verontrustende resultaten kunnen blijken. Uit de medische attesten kan enkel worden afgeleid dat er geen rechtstreeks gesprek kon gevoerd worden tussen de arts en verzoeker en enkel een vriend van verzoeker enkele beweringen doet die de arts niet vaststelt. De Raad stelt ook vast dat verzoeker wel in staat was gedetailleerde verklaringen af te leggen inzake andere en minder voor de

hand liggende gegevens. Verzoeker argumenteert zelf in het verzoekschrift dat hij “*omstandig en correct alle vragen omtrent zijn geboorteplaats, zijn woonplaats, zijn dorp en de nabije steden consequent heeft beantwoord*” en bleek hij zelfs in staat om zich telefoonnummers te herinneren (gehoorverslag CGVS, p.9). Dat zijn onwetendheden inzake gegevens die veel meer fundamenteel en voor de hand liggend zijn, te wijten zouden zijn aan geheugenproblemen, kan dan ook bezwaarlijk overtuigen.

3.4.2. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c dient te worden vastgesteld dat indien de situatie in Pakistan, zoals aangebracht in de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier (*Subject Related Briefing* “Pakistan” “Algemene Veiligheidssituatie”), inderdaad in bepaalde regio's verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, het echter een zeer lokaal conflict betreft en er kan niet besloten worden dat er sprake is van een veralgemeend gewapend conflict over het ganse grondgebied van het land.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK